

Οι νέοι ήταν πάντα ...νέοι

Θρησκεία / Κοινωνικά θέματα

Κλαίρη Μαυρόματου - Χατζηκωντή, Δρ Φυσικών επιστημών

Πολλές φορές ακούμε μεγαλύτερους ανθρώπους να παραπονιούνται ότι σήμερα οι νέοι είναι αλλιώς. «Χάλασε» η νεολαία λένε, δεν σέβονται, ήταν διαφορετικά στο παρελθόν! Είναι έτσι όμως; Ας δούμε, χρονολογικά, μερικά παραδείγματα.

Η πόλις Ουρ, πιθανή γενέτειρα του Αβραάμ, ήταν πόλη των Σουμερίων και βρισκόταν στην Μεσοποταμία. Σε επιγραφή του 4000 π.Χ. που βρέθηκε εκεί, γράφει: «Ο πολιτισμός μας είναι καταδικασμένος αν επιτρέψουμε να συνεχιστούν οι ανήκουστες πράξεις των νεωτέρων γενεών μας.»

Ο Ηρόδοτος, (484-425 π.Χ.) γράφει: «Οι νέοι μας σήμερα φαίνεται να αγαπούν την πολυτέλεια. Έχουν κακούς τρόπους και περιφρόνηση προς την αυθεντία. Δεν σέβονται τους μεγάλους και ξοδεύουν τον χρόνο τους εδώ και εκεί κουτσομπολεύοντας... Εναντιώνονται στους γονείς τους, μονοπωλούν τη συζήτηση στην παρέα, τρώνε λαίμαργα και τυραννούν τους δασκάλους τους».

Ο Αριστοφάνης (445-386 π.Χ.) γράφει λίγο αργότερα: «Οι νέοι γυρίζουν στην αγορά και στα λουτρά, έχουν κακούς τρόπους, δεν σηκώνονται από τις θέσεις τους όταν τους πλησιάζουν οι μεγαλύτεροι, συμπεριφέρονται άθλια προς τους γονείς τους, επισκέπτονται ορχιστρίδες, αυθαδιάζουν στον πατέρα τους και τον κοροϊδεύουν για την ηλικία του, είναι λαίμαργοι, γελούν στριγγλίζοντας και κάθονται σταυροπόδι».

Ο Σωκράτης (470-399 π.Χ.) μάς λέει: «Δεν βλέπω ελπίδα για το μέλλον του λαού μας αν εξαρτώνται από την επιπόλαιη νεολαία του καιρού μας, διότι οπωσδήποτε όλοι οι νέοι είναι απερίσκεπτοι όσο δεν περιγράφεται».

Ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος (344-407 μ.Χ.) περιγράφει πως «η νεότητα είναι ένα φουρτουνιασμένο πέλαγος, γεμάτο άγρια κύματα και επικίνδυνους ανέμους, με φωτιά που απλώνεται γύρω της και κατακαίει τα πάντα γύρω της».

Ο Ευάγγελος Παπανούτσος (1900-1982), παιδαγωγός, φιλόσοφος και θεολόγος, γράφει σε άρθρο του το 1959: «Σήμερα η απόσταση που μας χωρίζει από τη νέα γενιά έγινε απίστευτα, φοβερά μεγάλη. Όλοι δυσανασχετούν, τα παιδιά μας μέρα με τη μέρα γίνονται πιο απείθαρχα, πιο επιπόλαια, πιο βιαστικά, πιο διψασμένα για τις απολαύσεις της ζωής, απρόθυμα για σοβαρή μεθοδική κουραστική δουλειά. Τις εικόνες αγαπούν τους σπασμωδικούς ρυθμούς, τα στοιχήματα, όχι την περισυλλογή, τις διακριτικές κινήσεις, την άμιλλα. Η πολιτική, που κάποτε τους φανάτιζε, τώρα τους αφήνει αδιάφορους, παντρεύονται εύκολα, χωρίζουν ευκολότερα, ...γίνονται επιθετικοί και ανηλεείς... ελέγχουν τη γενιά των πατέρων τους...»

Κείμενα σαν να έχουν γραφτεί σήμερα! Τι συμβαίνει;

Γράφει σχετικά ο Πατέρας Βασίλειος Θερμός Ψυχίατρος: «Τέτοια ομοφωνία ανά τους αιώνες και σε διαφορετικούς πολιτισμούς υποδηλώνει την κοινή εμπειρία μιας ασυνήθιστης και οδυνηρής κατάστασης».

Οδυνηρή κατάσταση! Όπως η άνοιξη έχει πότε καλοσύνες και ηρεμίες και πότε μπουρίνια, χαλάζι και βροχή, έτσι και η εφηβεία και η νιότη! Έχει αστάθεια η άνοιξη, το ίδιο και η νιότη! Σε επίπεδο φυσιολογίας, οι ορμόνες στήνουν χορό και ο

νέος βιώνει άγχος, ταραχή και αβεβαιότητα. Δεν έχει πια την ηρεμία του μικρού παιδιού, βλέπει το αχαρτογράφητο πέλαγος στο οποίο καλείται να μπει, φοβάται να εγκαταλείψει τα γνώριμα εδάφη, δεν έχει ακόμα την σιγουριά του ώριμου ανθρώπου, στροβιλίζεται στη φουρτούνα με αισθήματα ανασφάλειας. Δεν είναι περίεργο που αντιδρά «παράξενα». Την περίοδο αυτή χρειάζεται περισσότερο από ποτέ τους γονείς, τον καλό πνευματικό, τον καλό δάσκαλο. Να είναι παρόντες και να αντέχουν! Οι αντιθέσεις και οι καυγάδες μαζί τους είναι στρατηγικό λάθος, η ουσιαστική παρουσία και μια δήλωση είναι αναγκαία: «Σε αγαπώ, σε στηρίζω ώστε να σε βοηθήσω να ξεπεράσεις αυτή τη δύσκολη φάση, είμαι εδώ για σένα».

Πρώτη δημοσίευση: εφημερίδα Μυτιλήνης Εμπρός

<https://bit.ly/3IkLsZF>